

TARANGA. 12.

अत्र अन्तरे स वत्सेशप्रतिद्वतस् तद् अब्रवीत्
गत्वा प्रतिवचन् चण्डमहासिनाय भूते । १
सो ऽपि चण्डमहासिनस् तच् कृत्वा एवं व्यचिन्तयत्,
स तावद् इह न आयाति मानी वत्सेश्वरौ भृशं । २
कन्या हि तत्र न प्रेष्टा, भविद् एवं हि लाघवं,
तस्माद् बद्ध्वा एव तं युक्त्या नृपम् आनाययाम् अहं । ३
इति संचिन्त्य संमन्य स राजा मन्त्रिभिः सह
अकारयत् स्वसदृशं महान्तं यत्नरुस्तिनं । ४
तं च अन्तर् वीरपुरुषैः कृत्वा हनैर् अधिष्ठितं
विन्ध्याटव्यां स निदधे राजा यत्नमयं गजं । ५
तत्र तं चारपुरुषाः पश्यन्ति स्म विद्वरतः
गजबन्धरसासक्तवत्सराजोपजीविनः । ६
ते च त्वरितम् आगत्य वत्सराजं व्यजिज्ञपन्,
देव दृष्टो गजो ऽस्माभिर एको विन्ध्यवने भ्रमन् । ७
अस्मिन् इयति भूलोके न एव यो ऽन्यत्र दृश्यते,
वर्ष्मणा व्याप्तगगणो विन्ध्याद्रिर् इव जङ्गमः । ८